

at den ikke vil vanskeliggøre de gifte Kvinders Arbejde i Produktionen.

Man er her klar over, at Gennemførelsen af denne Bestemmelse forudsætter en Omlægning af forebyggende Børneværnsinstitutioner, saaledes at Børnene kan opholde sig paa Vuggestuer, men Kommissionen, der senere har til Hensigt at tage disse Spørgsmaal op, regner med at kunne stille Forslag om saadanne Foranstaltninger.

Til § 10.

Som et Korrelat til Forbudet mod Arbejde en vis Tid efter Fødselen og Adgangen til at tage fri fra Arbejdet i et vist længere Tidsrum omkring Fødselen har man ved Bestemmelsen i § 10 indført en Ret til Dagpenge i den Tid, i hvilken Kvinden i Medfør af Bestemmelserne i §§ 6 og 7 har Adgang til at tage fri fra Arbejdet. For at undgaa, at Kvinder med det ene Formaal for Øje at opnaa Ret til Dagpenge kort Tid forinden 8 Ugers Dagen før Fødselen optager et Arbejde, har man bestemt, at Retten til Dagpenge er betinget af, at paagældende i 6 Maaneder har deltaget i erhversmæssigt Arbejde uden for eget Hjem eller Bedrift af et saadant Omfang, at Arbejdsindtægten har været af væsentlig Betydning for hendes eller Hjemmets Økonomi. Man har dog ikke ment at burde blive staaende ved denne Bestemmelse, idet det vilde udelukke de Kvinder fra Retten til Dagpenge, der var arbejdsløse paa 8 Ugers Dagen før Fødselen, og man har derfor foreslaaet, at ogsaa disse skulde være berettiget til Dagpenge, for saa vidt de i Overensstemmelse med sædvanlige Regler herom kunde dokumentere paa det Tidspunkt, da deres Ret til at opgive Arbejdet vilde være indtraadt, at have normal Tilknytning til deres Fag. Medens man med disse to Bestemmelser har krævet et vist længere Arbejde eller en vis Tilknytning til Faget, har man ikke ment at burde stille Krav om, at de paagældende, forinden Retten til Dagpengene indtræder, i et eller andet Tidsrum skal have været knyttet til Folkeforsikringen.

Til § 11.

Retten til Dagpenge omfatter Dagpenge før Fødselen og Dagpenge efter Fødselen. Før Fødselen indtræder Retten paa 8 Ugers Dagen, før Fødselen forventes at ville finde Sted, og Retten vedvarer til 8 Ugers Dagen efter Fødselen, saafremt Kvinden benytter sig af sin Adgang til at tage fri fra Arbejdet indtil denne Dag. Dagpengene andrager i de i Forsorslovens § 194 nævnte

3 Kommunegrupper henholdsvis 6, 5 og 4 Kr. daglig, dog at der ingen Sinde kan oppebæres et større Beløb i Dagpenge end vedkommendes tidligere daglige Arbejdsfortjeneste. Man har dog foreslaaet at graduere Dagpengene saavel før som efter Fødselen, idet man i de Tilfælde, hvor ikke særlige sundhedsmæssige Forhold har talt for Arbejdsfritagelsen, har ment det rimeligt, at Kvinden, for saa vidt hun benytter sig af sin Ret til Arbejdsfritagelse, kun kan modtage $\frac{2}{3}$ af Dagpengene og aldrig mere end $\frac{2}{3}$ af sin tidligere Arbejdsfortjeneste. Er i modsat Fald Arbejdsfritagelsen lægelig indiceret, det vil sige, at Svangerskabet ikke er normalt forløbende, at Moderen er syg, eller at Arbejdet efter sin Art maa skønnes at være til Skade for hende eller Fosteret, kan hun oppebære fulde Dagpenge, og et tilsvarende Forhold gør sig gældende med Hensyn til Dagpenge efter Fødselen, hvor man har ment det rimeligt at gøre Udbetalingen af fulde Dagpenge afhængig af, at hun ammer sit Barn — hvilket bør dokumenteres af Læge, Jordemoder eller Sundhedsplejerske —, eller det ved Lægeattest kan godtgøres, at hun ikke kan eller kun delvis kan amme sit Barn. I modsat Fald, altsaa i de Tilfælde, hvor hun vel kan amme Barnet, men ikke gør det, eller hvor hun ikke har Barnet hos sig og desuagtet ønsker sig fritaget for Arbejdet, kan hun kun oppebære $\frac{2}{3}$ af Dagpengene.

Til § 12.

Uden at ville paalægge Arbejdsgiveren nogen Begrænsning i hans Valg af Vikar for den Kvinde, der benytter sig af sin Ret til Arbejdsfritagelse, har man ønsket at tilvejebringe Mulighed for, at der mellem de 2 interesserede Kvinder træffes Aftale om Retten til Arbejdsløshedsunderstøttelse for derigennem at muliggøre, at den Kvinde, der har født, kan udstrække Barselhvilen over længere Tid.

Til §§ 13—16.

Der er her givet Regler for Lovens nærmere Gennemførelse, af hvilke der navnlig skal fremhæves, at Blanketter til de Lægeerklæringer, der udstedes i Medfør af denne Lov, skal godkendes af Socialministeren.